

Sygn. akt *VI RCa 140/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert (spr.)

Sędziowie: SO Ewa Błesińska

SR del. do SO Jolanta Dzitowska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich **W. S. i E. S.** reprezentowanych przez matkę S. G.

przeciwko **P. S.**

o alimenty

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 7 kwietnia 2015 roku

sygn. akt III RC 1179/13

I. Oddala obie apelacje.

II. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 140/15

UZASADNIENIE

S. G., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów W. S. i E. S., wytoczyła powództwo o alimenty od pozwanego P. S. w kwocie po 1000 złotych na każde z małoletnich.

Podawa, że małoletni powodowie pochodzą z nieformalnego związku jej i pozwanego. Podniosła, że od chwili wyjazdu małoletnich powodów za granicę, pozwany nie wspiera ich finansowo, zaś podejmowane próby ustalenia dobrowolnych alimentów nie przyniosły rezultatu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 200 zł.

Podniósł, że wykonał kompleksowy remont mieszkania powodów w S., a następnie spakował w P. sprzęty AGD i RTV, a także meble i pamiątki i przesłał je dzieciom oraz byłej partnerce ponoszący koszty transportu. Jednocześnie zaprzeczył jakoby opuścił rodzinę. Wskazał, że nadal spłaca abonament za telewizję cyfrową, z której korzystają małoletni powodowie, a nadto ich matka pobiera na dzieci świadczenia socjalne wysokości 1500 funtów oraz dodatki

na mieszkanie. Podał, że uczestniczy w kosztach utrzymania dzieci, zaś małoletni przebywają u ojca w okresie wakacji od czerwca do sierpnia i w tym czasie pozwany ponosi całość ich kosztów utrzymania.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2015 roku w sprawie III RC 1179/13 zasądził od pozwanego P. S. na rzecz małoletnich powodów W. S. i E. S. alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie na każdego z nich, to jest łącznie 1000 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletnich S. G. do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 29 października 2013 roku, przy czym na poczet zasądzonych alimentów zaliczył kwoty uiszczone w wykonaniu postanowienia o zabezpieczeniu z dnia 8 stycznia 2014 roku, w sprawie III RC 1179/13 Sądu Rejonowego w Olsztynie. W pozostałej natomiast części powództwo oddalił.

W uzasadnieniu podał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do zasady. Sąd I instancji podkreślił, że powodowie z uwagi na wiek i brak majątku nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Wskazał przy tym, że matka powodów zabezpiecza ich potrzeby zarówno poprzez osobiste starania, jak też zapewnienie mieszkania, wyżywienia, ubrania i opieki zdrowotnej, zasadnym jest aby udział ojca w wymiarze finansowym był stosownie duży. Tym niemniej podniósł, że pozwany jest zobowiązany do alimentacji wobec czterech osób, przy czym alimenty na pełnoletniego syna są dość znaczne. Ponadto podkreślił, że pozwany utrzymuje małoletnich powodów podczas ich pobytów wakacyjnych, co obejmuje także podróże. W ocenie Sądu Rejonowego, alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie stanowią w chwili obecnej górną granicę możliwości zarobkowych pozwanego, przy jednoczesnym uwzględnieniu jego pozostałego wkładu w utrzymanie małoletnich powodów jak też i możliwości zarobkowych matki powodów.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli małoletni powodowie, jak i pozwany.

Powodowie zażądali zmiany zaskarżonego orzeczenia i ustalenia wysokości alimentów na ich rzecz w kwocie po 1000 złotych miesięcznie na każdego z nich, tj. łącznie kwoty po 2000 złotych.

Zdaniem skarżących wyrok Sądu Rejonowego nie uwzględnia wszystkich okoliczności sprawy. Przede wszystkim wskazali, że pozwany uzyskuje znacznie wyższe, aniżeli deklarowane przed Sądem dochody, jednakże ich nie ewidencjonuje. Stąd też stać go nałożenie na rzecz dzieci dwukrotnie wyższej kwoty alimentów, tym bardziej jeśli się uwzględni, że żyje na stosunkowo wysokim poziomie. Jednocześnie podali, że ich koszty utrzymania, w związku z życiem za granicą są znaczne i trudno zatem przyjąć, aby ich żądanie alimentacyjne, było wygórowane.

Pozwany natomiast zażądał zmiany wyroku i oddalenie powództwa w części, ponad 200 złotych lub ewentualnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu podał, że zasądzone alimenty są wygórowane w stosunku do jego faktycznych możliwości zarobkowych i trudnej sytuacji materialnej. Podkreślił, że jego obecna partnerka życiowa nie pracuje i utrzymuje się jedynie z zasiłku wychowawczego. Podniósł, że korzysta z pomocy finansowej swojej matki, która pomaga mu spłacać kredyty i zadłużenia. Podkreślił, że nie dysponuje środkami aby zapewnić przyjazd powodów do Polski na wakacje, zaś matka małoletnich dodatkowo wszczęła przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne i w związku z tym, posiada on zadłużenie u komornika w wysokości około 5600 złotych. Dodatkowo wskazał, że zobowiązany jest jeszcze do alimentowania niepełnosprawnego syna R. w wysokości 1200 złotych miesięcznie, zaś jego córka O., w związku z posiadaniem schorzenia, poddawana jest kosztownej rehabilitacji. Jednocześnie zaznaczył, że ze względów ekonomicznych zmuszony został zakończyć prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym musi spłacać kredyty zaciągnięty na zakup mieszkania oraz posiada zadłużenie w spółdzielni mieszkaniowej w wysokości około 36 000 złotych i Urzędzie (...) w O. w kwocie 136 449 złotych, jak też w ZUS-ie w O. w wysokości 104 772 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje małoletnich powodów i pozwanego są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie i na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, które to Sąd Okręgowy podziela w pełni. W ocenie tut. Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie wskazuje na konieczność uwzględnienia apelacji i zmiany zaskarżonego wyroku.

Na wstępie wskazać należy, że w ocenie Sądu Okręgowego, decyzja Sądu Rejonowego o częściowym uwzględnieniu powództwa była w pełni słuszna. Prawidłowo wskazał Sąd Rejonowy, że zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich powodów, zaś kwestią sporną była wysokość tego świadczenia. Sąd Rejonowy analizując przedstawiony przez matkę małoletnich spis kosztów, jakie zmuszona jest ona ponosić w związku utrzymaniem dzieci, słusznie uznał je za częściowo wygórowane. Potrzeby małoletnich kształtują się na przeciętnym poziomie, gdyż nie wymagają oni szczególnych nakładów, czy to związanych z bieżącym utrzymaniem, czy też kosztami związanymi z ich leczeniem i objęciem opieką medyczną. Niewątpliwie wydatki związane z utrzymaniem małoletnich są wyższe aniżeli ich rówieśników w Polsce, tym niemniej nie budzi również wątpliwości, że i dochody uzyskiwane przez ich matkę są także wyższe od tych, jakie uzyskiwałyby mieszkając w kraju. Sąd Okręgowy uznał, że strona powodowa nie udowodniła, aby strony przed rozstaniem żyły na takim poziomie, ażeby alimenty na małoletnich miały w myśl zasady równej stopy życiowej wynosić 2000 złotych. Pełne uwzględnienie żądań strony powodowej jest również niemożliwe, jeśli się uwzględni aktualną sytuację życiową pozwanego. Odnosząc się do możliwości zarobkowych pozwanego jako drugiego czynnika determinującego wysokość zobowiązania alimentacyjnego podnieść należy, że poza małoletnimi powodami, ma on jeszcze na utrzymaniu dwoje innych dzieci, przy czym posiadają one znaczne problemy ze zdrowiem. Pozwany płaci alimenty na syna R. w wysokości 1200 złotych miesięcznie, zaś koszty utrzymania małoletniej O. są znaczne, gdyż wymaga ona kosztownej rehabilitacji, której koszt kształtuje się w granicach około 1000 złotych miesięcznie. Jednocześnie twierdzeniom matki małoletnich powodów o wysokich dochodach pozwanego, przy uwzględnieniu dowodów zgromadzonych w toku postępowania, trudno dać wiarę. Niewątpliwym jest, że pozwany nie wykonuje stałej pracy zarobkowej i trudno jednocześnie ustalić, czy i ewentualnie jaki dochód uzyskuje z wykonywanych prac dorywczych. Uwzględniając wiek pozwanego, a w szczególności jego doświadczenie zawodowe, trudno aktualnie określić czy wskazane trudności mają jedynie charakter tymczasowy i jak będą kształtowały się dochody pozwanego w przyszłości, tym niemniej analiza akt sprawy zdecydowanie pozwala na przyjęcie, że jest on zaradnym życiowo mężczyzną, posiada bogate doświadczenie zawodowe i niewątpliwie pewne możliwości zarobkowe. Uwzględniając posiadane obecnie problemy z zarobkowaniem, z powodzeniem uznać można, że będzie on w stanie łożyć na utrzymanie dzieci wyższe, aniżeli deklarowane przez siebie kwoty. W tym miejscu podkreślić należy, że konflikt w jakim pozostaje on z matką małoletnich powodów, nie może determinować jego działań, zmierzających w kierunku znacznego zmniejszenia jego udziału w kosztach utrzymania dzieci.

Sąd Okręgowy w ślad za Sądem Rejonowym uznał, że adekwatną wysokością alimentów będzie kwota po 500 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, która przy uwzględnieniu proporcjonalnego zaangażowania finansowego ze strony matki powodów, pozwoli na zaspokojenie ich usprawiedliwionych potrzeb. Zasądzone alimenty z pewnością pozostaną również zasięgu możliwości płatniczych pozwanego.

Reasumując powyższe, Sąd uznał w oparciu o przepis art. 385 kpc, oddalić obie apelacje (punkt I wyroku).

W punkcie II orzeczono na podstawie art. 100 kpc.